

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Várhelyi Tamás ügyvéd (cím2) által képviselt felperes1 (cím1) felperesnek a Törös Ügyvédi Iroda (cím4, ügyintéző: dr. Törös Judit ügyvéd) által képviselt alperes1 (cím5) I. rendű és dr. Pajor Dávid ügyvéd (cím6) által képviselt név (cím7) II. rendű alperes1ek ellen szerződés hatálytalansága és jogkövetkezményei iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2022. október 25-én kelt 10.P.20.317/2020/40. számú ítélete ellen a felperes által 41. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal kijavítva, hogy a felperes által az alperes1nek fizetendő elsőfokú perköltség összege 1.870.516 (egymilliónyolcszázhetvenezer-ötszáztizenhat) forint helyett helyesen 1.236.915 (egymillió-kétszázharminchatezer-kilencszáztizenöt) forint és mellőzi azt a rendelkezést, hogy 500.000 (ötszázezer) forint másodfokú eljárási illetéket a magyar állam visel.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes1nek 100.000 (százezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

A felperes személyes költségmentesége folytán feljegyzett 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

[1] A felperes mint adós az név1-al 2007. június 27. napján „önálló zálogjoggal biztosított ingatlan lakásvásárlási kölcsönszerződés deviza alapú kölcsönhöz, életbiztosításhoz kapcsolódóan” elnevezésű kölcsönszerződést (a továbbiakban: kölcsönszerződés) kötött, amelyet a hitelező pénzüintézet a fizetési késedelem miatt felmondott. A kölcsöntartozásból eredő követelés érvényesítése érdekében név2 önálló bírósági végrehajtó előtt 282.V.2572/2012. számon végrehajtási eljárás indult 23.562.951 forint kölcsöntartozás és járulékai iránt. A végrehajtási eljárásban a kölcsön fedezeteként lekötött tárnoki, helyrajzi számlú, természetben cím8 szám alatt található ingatlan árverési értékesítésére került sor. A II. rendű alperes1 az ingatlant 19.440.000 forint árverési vételáron szerezte meg, melynek eredményeként 1/1 arányú tulajdonjogát a földhivatal az ingatlan-nyilvántartásba 2018. november 14-én árverési vétel jogcímén bejegyezte, egyidejűleg a felperes tulajdonjogát törölte.

Kereset és a bíróság korábbi részítélete

[2] A felperes keresetében az I. rendű alperessel kötött deviza alapú kölcsönszerződés árfolyamkockázatot rá hárító általános szerződési feltételei tisztességtelenségén alapuló érvénytelenségének megállapítását kérte a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209. § (1) és (4) bekezdései és a 209/A. § (2) bekezdése alapján. Kérte, hogy a bíróság az érvénytelen kölcsönszerződést az rPtk. 237. § (2) bekezdése alapján a határozathozatalig nyilvánítsa hatályossá, és kötelezze az I. rendű alperest 34.563.832 forint túlfizetett összeg részére való megfizetésére. Emellett az érvénytelen szerződés jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítása során a II. rendű alperest annak túszerzésére kérte kötelezni, hogy a földhivatal a kölcsönszerződés biztosítékát képező ingatlanra bejegyzett tulajdonjogát törölje az ingatlan-nyilvántartásból, míg a felperes 1/1 arányú tulajdonjogát jegyezze vissza.

[3] Az elsőfokú bíróság az eljárást a II. rendű alperest tekintetében elkülönítette, és részítéletében a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasította, egyúttal a Budaörsi Járásbíróság 4.P.20.702/2019/5-I. szám alatt elrendelt, 282.V.2572/2012. számú végrehajtás felfüggesztését megszüntette, továbbá a felperes perfeljegyzés iránti kérelmét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperestnek a részítélettel összefüggésben 350.000 forint perköltséget.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2022. március 30. napján kelt 20.Gf.40.039/2022/4-II. számú részítéletével (a továbbiakban: jogerős részítélet) az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését a per fő tárgya és a perköltség tekintetében helybenhagyta. A végrehajtás felfüggesztése körében részben megváltoztatta akként, hogy a végrehajtás felfüggesztését kizárólag az ingatlan végrehajtására szüntette meg. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperestnek 50.000 forint + áfa, valamint a II. rendű alperestnek 25.000 forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget. Úgy rendelkezett, hogy a feljegyzett 48.000 forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

[5] Az I. rendű alperessel szemben folytatódó eljárásban a felperes keresetében hivatkozott a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 203. § (1), (6) és (7) bekezdések rendelkezéseire, továbbá az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-118/17., C-260/18., C-186/16., C-51/17., C-26/13., C-776/19., C-106/98., C-618/10., C-441/93., C-194/94., továbbá C-932/19. számú ítéleteiben, a BDT2014. 3154. számú eseti döntésében foglaltakra, a Kúria Jpe.60.015/2021/15. számú jogegységi panasz határozatában írtakra. Kifejtette, hogy a kölcsönszerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése a 93/13/EGK irányelv 3. cikk és 4. cikk (2) bekezdésében, valamint az 5. cikkében foglaltaknak, továbbá a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában írt követelményeknek nem felel meg, a tisztességtelen rendelkezésekkel az I. rendű alperest jogelődje megtévesztette, nem nyújtott részére olyan tájékoztatást, amely megfelel a jogszabályokban és eseti döntésekben foglalt követelményeknek. Álláspontja szerint a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés nem a felek valós szándékát rögzítette, ezért az nem minősül közokiratnak. Számítása alapján a kölcsönszerződés szerint 29.123.872 forintot megfizetett, a végrehajtási árverésen 19.440.000 forint befolyt, a pénzügyi intézet a részére azonban csak 14.000.000 forint kölcsönt nyújtott.

Ellenkérelem

[6] Az I. rendű alperes1 az érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy az árfolyamkockázatról három formában nyújtott tájékoztatást a fogyasztó felperes részére: az ügyféltájékoztatóban, a kölcsönkérelemben és a kölcsönszerződésben. Az ügyféltájékoztató 4. pontjában konkrét példákkal is ismertetette a kamatláb emelkedésének és a forint gyengülésének a törlesztőrészletekre gyakorolt hatását, amelyekkel elegendő és szükséges mértékű információt nyújtott a kockázat tartalmáról, annak mechanizmusáról. A felperes által hivatkozott EUB döntések és jogszabályok alapján a kockázat feltárás körében nyújtott tájékoztatása megfelelt a hitelintézetekre előírt követelményeknek, mivel az világos és érthető volt, a tisztességtelenség feltételei nem állnak fenn. Hivatkozott arra is, hogy a felperes tartozása a felmondás napján 27.471.341 forint volt.

Az elsőfokú bíróság döntése és jogi indokolása

[7] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. október 25-én kelt 10.P.20.317/2020/40. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az alperes1nek 1.870.516 forint + áfa perköltséget fizessen meg. Megállapította, hogy a felperes személyes költségmentessége alapján feljegyzett 1.500.000 forint elsőfokú és 500.000 forint másodfokú eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

[8] Határozata indokolásában az rPtk. 209. § (1) bekezdése, valamint a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában foglaltakat idézte, és vizsgálta, hogy a felperes és az I. rendű alperes1 jogelődje között 2007. június 27. napján megkötött deviza alapú kölcsönszerződésnek az árfolyamkockázatról szóló 10. pontja, valamint az „Ügyféltájékoztató a devizahitelek kockázatairól” megnevezésű dokumentumban foglaltak alapján az I. rendű alperes1 jogelődje megfelelő tájékoztatást nyújtott-e felperesnek.

[9] Megállapította, a kölcsönszerződésből és a hozzá kapcsolódó iratokból egyértelmű, hogy a szerződést kötő felek CHF alapú kölcsönszerződést kötöttek, a kölcsönszerződés és a kölcsönkérelem felperes általi aláírása azt tanúsítja, hogy a felperes ezen okiratok tartalmát megismerte, azt kifejezetten elfogadta és az azokban szereplő tájékoztatást megkapta.

[10] A Kúria BH2022. 130. szám alatt közzétett döntésére figyelemmel a felperes által aláírt kölcsönkérelem 6. pontjában és a kölcsönszerződés 10. pontjában írtak alapján arra a következtetésre jutott, hogy az ügyféltájékoztató a felperes rendelkezésére állt, az abban szereplő részletes, több oldalas tájékoztatást a szerződéskötés előtt megkapta. A kölcsönszerződés 10. pontjában használt kifejezéseket a szavak általánosan elfogadott jelentésére tekintettel úgy kellett értenie a felperesnek, hogy az árfolyamkockázat viselésére teljes mértékben maga köteles és az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó számára a szövegből egyértelműen kiderülhetett az is, hogy az árfolyamkockázatnak nincs felső határa.

[11] Megállapította azt is, hogy a felperes a kölcsönkérelem 2007. május 8-án történt aláírását követően a kölcsönszerződést a közjegyző előtt 2007. június 27-én írta alá, ezért a

kérelem benyújtását követően elegendő ideje volt arra, hogy alaposabban tájékozódjon valamennyi szerződési feltételről.

[12] Vizsgálta azt is, hogy az I. rendű alperes1 jogelődje tájékoztatása megfelelt-e a 93/13/EGK irányelv 3. cikk és 4. cikk (2) bekezdésében, valamint az 5. cikkében foglaltaknak, továbbá a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában és az EUB C-51/17. döntésében foglalt követelményeknek. Kiemelte, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételeknek nem csak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is.

[13] Megállapította, hogy a kölcsönkérelem és az ügyféltájékoztató, mint okirati bizonyítékok együttesen tanúsítják, hogy a szerződési feltételek világosak és érthetőek voltak, amely alapján a felperes a szerződéskötést megelőzően átláthatta azt, hogy az árfolyam változása jelentős kockázatot rejt magában, amelynek viselésére kizárólag ő maga köteles. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felek közötti kölcsönszerződés 10. pontjában külön „Kockázatfeltáró nyilatkozat” című fejezet készült, amelynek aláírásával a felperes az abban rögzítetteket elfogadta és úgy nyilatkozott, hogy a hitelező által nyújtott részletes tájékoztatást megismerte, megértette, a devizahitel igénybevételével együtt járó és kizárólagosan őt terhelő kockázatokkal tisztában van.

[14] Mindezek alapján megállapította, hogy az „alperes1” által nyújtott tájékoztatás megfelelő volt, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott keresetében a kölcsönszerződés az árfolyamkockázat viselését rá hárító általános szerződési feltételeinek tisztességtelenségén alapuló érvénytelenségére.

[15] A pervesztes felperest kötelezte az alperes1 jogi képviselőjével felmerült munkadíj megfizetésére a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján, amelynek mértékét a keresetben megjelölt 55.683.872 forint pertárgyérték alapulvételével a bírósági eljárás során megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdése szerint állapította meg.

Fellebbezés

[16] A felperes az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresete teljesítését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte az alperes1 perköltségben való marasztalásával egyidejűleg.

Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság eljárásának a szabályszerűségét az Pp. 369. § (1) bekezdése alapján, az elsőfokú ítélet anyagi jognak való megfeleléseit a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és d) pontjai alapján bírálja felül, továbbá amennyiben a Pp. 370. § (3) és

(4) bekezdései alapján a fellebbezésben nem hivatkozott eljárási szabálysértést észlel, azt a következményekre vonatkozó figyelmeztetés mellett hozza a felek tudomására.

A kölcsönszerződés 10. pontjában foglalt kockázatfeltáró nyilatkozat felidézésével utalt a Kúria Jpe.60.015/2021/15. számú jogegységi határozat 1. pontjában foglalt elvi tartalomra. Kiemelte, hogy a fogyasztóvédelem, a világos és érthető tájékoztatás alapelvéből (amelyet az EUB C-51/17. számú ítélete is rögzít) már nem elfogadható az a vélekedés, hogy az átlagos és körültekintő fogyasztónak különböző dokumentumokból tudnia kellett, hogy amennyiben a törlesztőrészlet emelkedhet, az egyben a tartozás mértékének növekedését is magával vonja. Az I. rendű alperesnek nem volt tényállítása azzal kapcsolatban, hogy a részére nyújtott tájékoztatás mely pontja tartalmazza világosan és egyértelműen azt, hogy az árfolyamváltozás hatására a fennálló tőketartozás szerződésszerű teljesítés ellenére is jelentős mértékben megemelkedhet. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában nem tett eleget a Kúria Jpe.60.015/2021/15. számú jogegységi panaszeljáráásban hozott határozatban foglaltaknak, nem rögzítette azt sem, hogy a csatolt okiratok mely rendelkezése alapján állapította meg azt, hogy az I. rendű alperes jogelődje világosan és érthetően tájékoztatta arról, hogy az árfolyamváltozás hatására fennálló tőketartozása szerződésszerű teljesítés ellenére is jelentős mértékben emelkedhet és ennek az emelkedésnek nincs felső korlátja. Hivatkozott arra is, hogy az I. rendű alperesli jogelőd sem láthatta előre az árfolyamváltozás irányát, sem annak mértékét, ezért arról megfelelő tájékoztatást sem adhatott. Nem nyújtott megfelelő tájékoztatást, nem mutatta be a szóban forgó pénzügyi mechanizmus konkrét működését, nem hívta fel a figyelmet arra, hogy az árfolyam gyengülése esetén a fennálló tőketartozás összege is emelkedik.

Fellebbezési ellenkérelem

[17] Az alperesli fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségben való marasztalását kérte.

Előadta, az elsőfokú eljárás során az érdemi ellenkérelmében részletes nyilatkozatot tett, feltárta, hogy milyen tartalmú tájékoztatást nyújtott a felperes részére. A felperes nem vitatta, hogy a szerződéskötést megelőzően kézhez kapta az Ügyféltájékoztatót, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a szerződésben és az Ügyféltájékoztatóban foglaltakat együttesen szükséges vizsgálni. Az Ügyféltájékoztatóból egyértelműen megállapítható, hogy az árfolyamváltozás hatására a fennálló tőketartozás szerződésszerű teljesítés ellenére is jelentős mértékben megemelkedhet, azt a tájékoztató 2. és 5. pontjai világosan és érthetően tartalmazzák. A kockázati tájékoztatása a BH2022.5.130. számú eseti döntésében, valamint az EUB C-186/16., C-26/13., C-51/17., C-776/19.-C-782/19. számú egyesített ügyekben megfogalmazott követelményeknek megfelelt. Kiemelte, a felperes nem csak a szerződés 10. pontjában, hanem a szerződéskötést megelőzően is kapott tájékoztatást az árfolyamkockázat mibenlétéről. Állította, hogy a szerződési feltételek világosak és érthetőek, alaki és nyelvtani szempontból a kialakult bírói és az uniós gyakorlatnak is megfelelnek. A kölcsönszerződés 10. pontja áttekinthető szerkezetben, egyértelműen azonosítható és értékelésre alkalmas, érthető tartalommal fogalmazza meg a kockázatról szóló tájékoztatást. A felperesnek a szerződéskötést megelőzően már módjában volt megismerni a kockázatról szóló tájékoztatást, a kockázatfeltáró nyilatkozat valamennyi pontja egyértelmű és világos rendelkezéseket tartalmaznak. A nyilatkozatban foglaltak és a kölcsönszerződés 10. pontja alapján együttesen megállapítható, hogy a felperes az általánosan tájékozott, észszerű,

figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül nem csak azt vehette számításba, hogy a perbeli kölcsönszerződéshez kapcsolódik árfolyamkockázat, de fel kellett ismernie annak konkrét lényegét, mibenlétét, fizetésre kötelezettségre gyakorolt hatását, továbbá azt is, hogy a kockázatviselésnek nincs felső határa, az korlátlan. A kockázatfeltárás az átláthatóság az ismertetett és a Jpe.I.60.015/2021/15. számú határozatban összegzett követelményének is megfelel.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[18] Az elsőfokú ítéletnek nem volt olyan rendelkezése, amely a Pp. 358. § (3) bekezdése alapján fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében bírálta felül.

[19] A fellebbezés nem alapos.

[20] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú tárgyalás megismétlését, ennek érdekében a Pp. 381. § szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé.

[21] A Fővárosi Ítéltábla kiegészíti az elsőfokú bíróság által megállapított tényállását azzal, hogy a felperessel 2007. június 27-én kölcsönszerződést kötő név1 elnevezése 2008. július 7-i hatállyal név3-re változott. 2009. január 20-án az név3 beolvadt az név4ba. Az név4 2016. november 1-jei hatállyal a perbeli kölcsönszerződést is magába foglaló szerződésállományát az név5-re ruházta át. Az név5 a 2016. november 1-jén kelt levelével értesítette a felperest, hogy az I. rendű alperesre engedményezte a kölcsönszerződésből eredő követeléseket.

[22] A kiegészített tényállás mellett a másodfokú bíróság eltérő indokok miatt értett egyet az elsőfokú bíróság keresetet elutasító érdemi döntésével.

[23] A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (új Hpt.) 17. § és 17/A. § (1) bekezdése szerint az állományátruházás során a Ptk. szerződésátruházásra vonatkozó szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az átruházás esetén a szerződés biztosítékai nem szűnnek meg, továbbá az átruházáshoz nem szükséges a szerződésben maradó fél jognyilatkozata.

[24] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: új Ptk.) 6:208. § (1) bekezdése kimondja, hogy a szerződésből kilépő, a szerződésben maradó és a szerződésbe belépő fél megállapodhatnak a szerződésből kilépő felet megillető jogok és az őt terhelő kötelezettségek összességének a szerződésbe belépő félre történő átruházásáról.

[25] Az új Ptk. 6:208. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szerződésbe belépő felet megilletik mindazon jogok, és terhelik mindazon kötelezettségek, amelyek a szerződésből kilépő felet a szerződésben maradó féllel szemben a szerződés alapján megillették és terheltek.

[26] Ezeknek a törvényi rendelkezéseknek az értelmében az név⁴ kilépett a perbeli kölcsönszerződésből, az állományátruházás időpontjától nem alanya a kölcsönszerződésnek, abban már nem szerződő fél. A kölcsönszerződés alapján az őt megillető jogok és az őt terhelő kötelezettségek összessége az név⁵-re szállt át, az név⁵ vált ezáltal az név⁴ helyett a kölcsönszerződés alanyává, szerződő félle.

Mind a rPtk. 328. § (1) és 329. § (2) bekezdése, mind az új Ptk. 6:193. § (1) és (2) bekezdése alapján az engedményezés folytán az I. rendű alperes¹ csak a kölcsönszerződésből eredő követeléseket, valamint a követelést biztosító zálogjogból és kezességből eredő jogokat szerezte meg, e követelések jogosultjává vált, viszont nem szálltak át rá a kölcsönszerződés alapján a hitelezőt megillető egyéb jogok és a hitelezőt terhelő kötelezettségek. Ezért az I. rendű alperes¹ az engedményezés következtében nem vált a kölcsönszerződés alanyává, nem vált szerződő félle.

[27] Ebből pedig az következik, hogy az I. rendű alperes¹sel szemben nem érvényesíthető a kölcsönszerződés teljes vagy részleges érvénytelenségéből eredő igény vagy követelés. A felperes I. rendű alperes¹sel szemben előterjesztett keresetét az elsőfokú bíróság ezért alappal utasította el, annak helyes indoka azonban a passzív perbeli legitimáció hiánya; amelynek fennállását a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésen alapuló felülbírálati jogkörében eljárva hivatalból vizsgálhatta.

[28] A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – az indokolás megváltoztatásával – helybenhagyta.

[29] A Pp. 353. § alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság határozatát a fellebbezést érdemben elbíráló határozatában is kijavíthatja.

[30] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a perköltség és az állam által viselt eljárás illeték összege tekintetében számítási hibát, elírást tartalmaz. Az elsőfokú bíróság a felperes által az alperes¹nek perköltségként fizetendő ügyvédi munkadíjról az IM rendelet 3. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a per tárgyának értékére figyelemmel határozott, annak mérséklése nélkül. Az I. rendű alperes¹sel szemben előterjesztett kereset szerint a pertárgy érték – az elsőfokú ítélet indokolásában elírási hiba miatt szerepeltetett 55.683.872 forint helyett – a marasztalási kérelemben megjelölt 34.563.832 forint, ezért az annak alapján számított munkadíj – az elsőfokú ítéletben írt 1.870.516 forint helyett – helyesen 1.236.915. Az elsőfokú bíróság nyilvánvaló elírási hibával rendelkezett arról, hogy a felperes személyes költségmentessége folytán előzetesen meg nem fizetett 500.000 forint másodfokú eljárási illetéket az állam viseli, mert az I. rendű alperes¹sel szemben az ítélettel elbírált kereset tekintetében korábban másodfokú eljárásra nem került sor.

[31] Ezért a másodfokú bíróság a Pp. 352. § (1) bekezdése és 353. §-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletét azzal javította ki, hogy a felperes által az alperes¹nek fizetendő elsőfokú perköltség összege 1.870.516 forint helyett helyesen 1.236.915 forint és mellőzte azt a rendelkezést, hogy 500.000 forint másodfokú eljárási illetéket a magyar állam visel.

Záró rész

[32] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 82. § (1)-(2) bekezdései, továbbá a 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. rendű alperes1 jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére, amelynek mértékét a fellebbezési érték alapulvételével, a másodfokú eljárásban ténylegesen kifejtett és azzal arányban álló ügyvédi tevékenység alapján az IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdéseiben, és 4/A. § (1) bekezdésében foglaltak szerint állapította meg. A felperes személyes költségmentessége folytán feljegyzett 2.500.000 forint fellebbezési illetéket a Pp. 95. § (1) bekezdés c). pontja alapján az állam viseli.

Budapest, 2023. március 1.

Dr. Pusztai Anita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Ócsai Beatrix s.k.
s.k. előadó bíró

Dr. Lupóczné dr. Krammer Edit
bíró

A kiadmány hitelül: